

ΠΕΚΙΝΟ:

Η πρωτεύουσα του Βορρά

Η πρωτεύουσα της Κίνας βρίσκεται μεταξύ δύο ποταμών, του Πε Χο και του Γιουντίνγκ, στο ανατολικό τμήμα της αχανούς χώρας στα βορειοδυτικά κρσπεδα της πεδιάδας του Χοπέι. Ιστορική, από κάθε άποψη πόλη, καθώς ο μελετητής θα αρχίσει την έρευνά του γι' αυτή από το 727 πχ όταν είχε το όνομα Κι. Θεωρείται βέβαιο όμως ότι το Πεκίνο είχε κατοικηθεί από τους προϊστορικούς χρόνους.

Το 1151 έγινε αυτοκρατορική πρωτεύουσα αλλά το 1267 έπεσε στα χέρια των τρομερών Μογγόλων, του θρυλικού Τζέινς Χαν και του Κουμπλάι Χαν, επί των ημερών των οποίων το Πεκίνο γνώρισε μεγάλη ακμή. Οι Μογγόλοι μετονόμασαν την πόλη σε Χανπαλίκ και με αυτό το όνομα τη γνώρισε ο διάσημος εξερευνητής Μάρκο Πόλο ο οποίος την επισκέφθηκε περίπου το 1275. Την περιέγραψε σαν παραμυθένια πόλη καθώς ο πλούτος μπορούσε εύκολα να γίνει αντιληπτός.

Η πόλη όμως δεν έμεινε πολύ στα χέρια των Μογγολών αφού πέρασε και πάλι στην κυριαρχία των Κινέζων. Η αυτοκρατορία των Μινγκ μετέφερε την πρωτεύουσα στο Νανκίν (το 1368), ωστόσο το 1421 το Πεκίνο έγινε ξανά πρωτεύουσα της κινεζικής αυτοκρατορίας και πήρε το σημερινό του όνομα. Μέσα στο πέρασμα των χρόνων και μέχρι την αυγή του 20ου αιώνα το Πεκίνο συνέχισε να είναι πρωτεύουσα, πρώτα της αυτοκρατορίας της Κίνας και στη συνέχεια της Κινεζικής Δημοκρατίας.

Το Πεκίνο με αριθμούς

Πληθυσμός: 8,5 εκ (μαζί με τις ευρύτερες περιοχές 17,5 εκ)

Υψόμετρο: 45μ

Εκταση: 16 χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα

Θέση ανάλογα με τον πληθυσμό της στην Κίνα: 2 (μετά τη Σαγκάη)

Διαφορά ώρας από Ελλάδα: 5

Τηλεφωνικός Κωδικός: 86/110.

Το 1928 οι Εθνικιστές μετέφεραν, για δικούς τους πολιτικούς λόγους, την πρωτεύουσα στην πόλη Νανγκίν και το όνομα του Πεκίνου άλλαξε προσωρινά σε Πεϊπίνγκ που σημαίνει «Ειρήνη του Βορρά». Ο Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός της Κίνας απέσπασε την πόλη από τα χέρια των Ιαπώνων (την κατείχαν κατά το διάστημα του Σινοϊαπωνικού πολέμου 1937-45) και την έκανε ξανά πρωτεύουσα, οριστικά και τελεσίδικα.



Η ιδιαίτερη κινεζική αρχιτεκτονική είναι παντού παρούσα στο Πεκίνο ειδικά στη λεγόμενη «Απαγορευμένη πόλη» που περιλαμβάνει το συγκρότημα των αρχαίων αυτοκρατορικών ανακτόρων. Από την εποχή των δυναστών των Μινγκ και των Μαντζού σώζονται επίσης εκπληκτικής ομορφιάς μνημεία όπως οι Ναοί της Γης, της Σελήνης, του Ουρανού και της Γεωργίας καθώς και ο Ναός του Κομφούκιου.

Πλέον, το Πεκίνο προσπαθεί να περάσει στη σύγχρονη εποχή και να παρακολουθήσει τις εξελίξεις. Η ανάληψη της διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων του 2008 αποτελεί μία θαύμασια ευκαιρία για την πόλη να βελτιώσει τις υποδομές οι οποίες έτσι και αλλιώς έχουν αρχίσει να αλλάζουν.

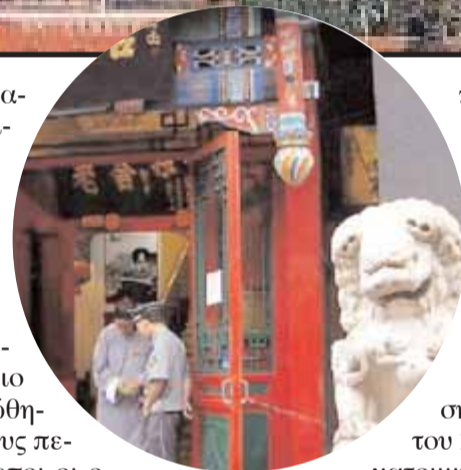
Οι οικονομικοί δείκτες της πρωτεύουσας της Κίνας ολοένα και βελτιώνο-

νται χωρίς όμως κανείς να μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν υπάρχουν ανισότητες (και μάλιστα μεγάλες) μέσα στους κόλπους της. Υπολογίζεται ότι για να κατασκευαστεί το νέο Ολυμπιακό Στάδιο του Πεκίνου ξεριζώθηκαν από τις εστίες τους περίπου 350.000 άνθρωποι οι οποίοι δεν συγκαταλέγονται στους πλούσιους και ισχυρούς της πόλης.

Το μεγάλο πρόβλημα παραμένει εδώ και χρόνια η ατμοσφαιρική μόλυνση η οποία βρίσκεται μέχρι και πέντε φορές πιο πάνω από τα όρια που θέτει ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας. Η εξάρτηση της χώρας, άρα και της πόλης του Πεκίνου, από τον λιθάνθρακα ο οποίος είναι η πρώτη ενεργειακή πηγή έχει προκαλέσει ανυπολόγιστη καταστροφή στο περιβάλλον της κινεζικής πρωτεύουσας. Η κυβέρνηση έχει ξοδέψει τεράστια χρηματικά ποσά για να περιορίσει την έκταση της μόλυνσης, οι προσπάθειες όμως δεν απέδωσαν καρπούς. Το τεράστιο, αυτό, πρόβλημα είναι ορατό διά γυμνού οφθαλμού.

Συγκοινωνιακά, το Πεκίνο αποτελεί πολύ μεγάλο σιδηροδρομικό κόμβο αφού δεκάδες σιδηροδρομικές γραμμές καταλήγουν στην πόλη. Το γεγονός αυτό φυσικά δεν μπορεί να είναι άσχετο με την επιλογή των κρατούντων να γίνει πρωτεύουσα. Εδώ και εκατοντάδες χρόνια, άλλωστε, το Πεκίνο αποτελούσε σημείο αναφοράς για τις συγκοινωνίες στην Κίνα. Σήμερα οι δύο μεγάλοι σιδηροδρομικοί σταθμοί της πόλης υποδέχονται πάνω από τα 300 τρένα ημερησίως ενώ από το Πεκίνο ξεκινούν και διεθνείς συνδέσεις, όπως είναι αυτές με τη Νότιο Κορέα και τη Ρωσία.

Το διεθνές αεροδρόμιο του Πεκίνου βρίσκεται περίπου 20 χιλιόμετρα μα-



κριά από το κέντρο της πόλης ενώ υπάρχουν και άλλα πέντε αεροδρόμια, μικρότερης εμβέλειας, που χρησιμοποιεί κυρίως ο στρατός.

Στο Πεκίνο του σήμερα, στις αρχές του 21ου αιώνα, τα 8,5 εκατομμύρια των κατοίκων του δεν χάνουν το κουράγιο τους και την όρεξη για ζωή και δημιουργία. Μπορεί τώρα, στην εποχή της αλματώδους οικονομικής ανάπτυξης της Κίνας, οι πολίτες της πρωτεύουσας να μην χρησιμοποιούν το ίδιο μαζικά το ποδήλατο για τις μετακινήσεις τους, ωστόσο βρίσκουν τους τρόπους να προκαλούν ευχάριστη έκπληξη στον επισκέπτη με την ευγένειά τους και την κουλτούρα τους.

Τιεν Ανμεν

Η τεράστια αυτή πλατεία της Κίνας θα μείνει στην ιστορία, λόγω της φοιτητικής εξέγερσης του 1989 η οποία κατεστάλη βίαια από το κινεζικό καθεστώς. Με αφορμή του θάνατο του Χου Γιάομπανγκ, γενικού γραμματέα του Κινεζικού Κομμουνιστικού Κόμματος από το 1980 έως το 1987 και ανθρώπου αγαπητού στη νεολαία για τις δημοκρατικές ιδέες του, Κινέζοι φοιτητές άρχισαν να συγκεντρώνονται στην πλατεία ζητώντας φιλελευθροποίηση του καθεστώτος. Στη συνέχεια στους φοιτητές προσέθηκαν και εργαζόμενοι και ο συνολικός αριθμός των διαδηλωτών έφτασε σε μεγάλο νούμερο. Αυτή η μίνι-εξέγερση που συνέπεσε χρονικά με την κατάρρευση του ανατολικού μπλοκ στην Ευρώπη, κατεστάλη βίαια από τον στρατό της Κίνας. Ουδέποτε μάθαμε τον ακριβή αριθμό των νεκρών, ανεξάρτητες πηγές όμως τον ανεβάζουν ακόμα και στις 6000.

Η ιδιαίτερη κινεζική αρχιτεκτονική είναι παντού παρούσα στο Πεκίνο ειδικά στη λεγόμενη «Απαγορευμένη πόλη» που περιλαμβάνει το συγκρότημα των αρχαίων αυτοκρατορικών ανακτόρων.